

sat. Nu forstod jeg paa den ærede Ordfører, at vel havde Udvalget stillet Ændringsforslag Nr. 7, men han reserverede sig dog sin Stilling, for saa vidt han mente, at der maatte en Forhandling til inden tredie Behandling. Hvis det er Meningen, at man vil søge videre Forhandling om denne Sag, skal jeg naturligvis ikke modsætte mig det, men det er dog saaledes, at Udvalget som Helhed har stillet dette Ændringsforslag, og jeg vil derfor meget anbefale, at man vedtager det her i Tinget. Forslaget tilsigter kundette, at de Familier, der faa offentlig Understøttelse, hvis Forsørgeren er indlagt paa Sygehus, ogsaa skulde kunne faa saadan Hjælp, selv om Forsørgeren er indlagt paa en Anstalt, der ikke er statsanerkendt. Det oplyses i det nævnte Andragende, at et meget betydeligt Antal Patienter fra København og Frederiksberg er indlagt paa kommunale Hospitaler, der ikke have Statsanerkendelse, hvoraf følger, at de trængende Familier ere afskaarne fra at faa Underholdsbidrag. Jeg synes, der er god Mening i at ophæve den Urimelighed, og det fremgaar af Listen over Ændringerne, at Udvalget deler denne Opfattelse. Jeg haaber derfor, at det vil lykkes at faa den højtærede Ministers Tilslutning til Ændringsforslaget, ligesom vi have faaet det til de øvrige Ændringsforslag.

I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslag Nr. 8, som tager Sigte paa noget lignende som det for nævnte Ændringsforslag, nemlig at udstrække den Hjælp, der ydes som Underholdsbidrag til Familien, en kort Tid efter, at Patienten er udskrevet fra Sygehuset, det vil sige, hvis han udskrives fra Sygehus eller Sanatorium med Paalæg om at fortsætte Kuren i Hjemmet. Det er nemlig oplyst, at der i en Mængde Tilfælde sker Udskrivning af tuberkuløse, der komme hjem uden at være helt raske, og disse saavel som deres Familier blive derfor langt daarligere stillede, end de vare, medens Forsørgeren var indlagt paa Sygehus, idet Familien nu ikke alene har sig selv, men ogsaa en Patient at sørge for, medens Underholdsbidraget uden Fattighjælps Virkninger bortfalder. Det forekommer os at være en Uretfærdighed mod disse Mennesker, og at der derfor er Grund til at ud-

strække denne Understøttelse en kortere Tid. Vi have i saa Henseende foreslaaet en Tid af indtil 2 Maaneder efter Udskrivningen, idet Kuren plejer at fortsættes 1 til 2 Maaneder efter Udskrivningen. Det er nødvendigt at faa en saadan Bestemmelse indført, navnlig under Hensyn til, at vi lide under Mangelen af Rekonvalescenthjem. For saa vidt der var offentlige Rekonvalescenthjem tilgængelige for Patienter, vilde det maaske ikke være nødvendigt, men da disse ikke findes, forekommer det os, at der burde være Udveje, hvorved disse Familier og Patienter kunde blive hjulpe. Det er nemlig sikkert en daarlig Økonomi at udskrive disse Patienter til fortsat Kur i Hjemmet og saa fratage Familien den Understøttelse, den har faaet af det offentlige uden Fattighjælps Virkning. Thi Følgen er naturligvis, at disse Patienter ikke have Evnen til at fortsætte Kuren, og at de derfor ofte ville faa Tilbagefald til Sygdommen og paa ny blive indlagte paa en Anstalt, der faar Statstilskud til Patienterne, og Familien skal saa igen have Underholdsbidrag. Det er altsammen en bekostelig Historie, som følger af, at man ikke vil udstrække sin Understøttelse en kort Tid efter, at Patienten er udskrevet. Jeg har sagt i Udvalget, at jeg ikke skulde have noget imod en anden Tid end de 2 Maaneder, der ere fastsatte, hvis man skulde kunne enes om noget saadant. Dette er desværre ikke lykkedes. Maa jeg derfor nøjes med at appellere til Tingets Velvillie og anbefale dette Ændringsforslag, der utvivlsomt i økonomisk Henseende vil være det fordelagtigste frem for den nu bestaaende Ordning.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale i særlig Grad Ændringsforslagene Nr. 7 og 8, men i øvrigt alle de Forslag, der ere stillede af Udvalget og den højtærede Minister.

K. Pedersen: Jeg vil anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Der er kun et enkelt Ændringsforslag, som jeg vil sige nogle Ord om. Det er Ændringsforslaget under Nr. 8. Det Mindretal, som har stillet dette Forslag, har gjort det under Hensyn til, at vi ikke have noget saakaldt Rekonvalescenthjem, og det derfor